

Dejan Čančarević

REZERVNI DELOVI

Ijubaznost ždrala u gradu neboožderu nikako ne ceni se naročito deca ne znaju za strogosti konstantne nevolje plodova mora skupljenih u ostatke voća na pijaci razuma nema ljudi samo mačke i jedan automobil pada i propinje se iz farova iscurele beskrajne oči ulica i jedna žuta ljubičica na plaži zaustavljenoj u svemiru beskrajnih institucija neko hoda zagrljen prolazi dan uhvaćen dolazi jedan oblak nisam se sredio u njemu si ti i konji u filmovima društvo u kafanama po prozorima starice iscrtavaju duge linije života na dlanovima koji se propinju kao sunca na milionskom nebu samrti od koje se ne može otići suđeno ti je prostranstvo teranautike beskraj hladnoćom potpisana propast na stolici drema mačka srebrna od svetlosti punog meseca i nadstvarna kada puna tople vode u kojoj plutaju obarene žive ribe u kupatilu i radoznala senka mačke koja ih već gleda negativna slika koraka u simultanim snovima nema ničega važnog jer makaze seku filmsku traku niz kvadrata umnožava nečije požutelo lice sa druge strane ogledala pasulj se prosuo do neba i devojčice igraju škole u podne cikle se zgrade od stakla brzina se zavukla u monitore i nema nikoga osim mašina na ulici su mašine su na ulici su mašine su na ulici sanjam da sam prošao svet na prstima na kamenu palim vatru koje nema i sanjam da sam prošao svet kojeg nema i gasim vatru na crvenom dlanu da bih pomirio sećanja i sliku majke koje nema ni oca ni mene ni mašina nema ostali su samo rezervni delovi i ništa više od pepela cigarete koju puši bog u bordelu šarenih anđela nikako nikako nikako ne ne ne ne do kraja se neće saznati kraj je kraj je kraj je došao po svoje još pre početka napolju se smrzavaju novi vojnici od olova treperi nebo televizije sneg sneg sneg sneg sneg sneg ključa u meni u žutom cvetu popijeno more na dnu pronađen nov trbuh ispunjen tugom a zagađeno je sve i virusi i mačke i bakterije i ptice i psi i poprimamo boje mikroorganizama ne budi se nikada

sivilo škole donosi simulirano realno simulirano realno opstojava
 skromnost neonska šušti ljude neljude vaskršeni
 se probudio i sanjari o sreći ulica bivšeg života
 u pesku na moru u crvenoj vodi i plavom lišću udavljen
 grudvom hladovine obljubljen svekolikost
 izvan domašaja reči nema me nisam se saopštio
 gledam iako mogu silne stranice ispuniti rečima kao rezervnim delovima
 za plavu svetlost duše koja izlazi na ravan ulice kroz nos plavi
 slonovi pamte lavirint tužnih lica svi prijatelji su tu smo
 i toplo je pored vatre svira muzika događa se kraj rezervnih delova
 za večnost u prodavnici smisla ne ne ne ne ne neko je uzeo zastavu
 i trči trči trči trči ka crvenom porazu rafala u grudima
 dok pada kiša u dlanu izrasta rezervno srce za mašinu u grudima
 za krv na žutoj košulji vodom ispunjen dan i nesklad neuhvatljiv
 noktima grebe po staklima autobusa u prolazu isečen na sebe
 i ne-sebe a to su svi rezervni delovi opet su tu
 toplo je baršunasto govori glas saputnika. ali nema ga
 gde ugraditi. između fragmenata ždral jede grad.
 tužna pesma. za rezervne delove. narandžastog trabanta.
 pada sitniš s neba i nemam prste da ga pokupim
 ždral podiže glavu
 kaže
 oooooooooo
 kaže
 iiiiiiiiiiiiiiiii
 kaže
 @@@@

SNEG

kroz uske trouglove svetlosti legalno promiče
 s n e g ispod prljavih uličnih svetala d e c a
 su se raspala na igralištu od radosti i z i m e
 s n e g trijumfuje autobusi kasne vozači popizdeli
 na razbijene stanice i stranice nečitanih knjiga
 sipaju s l o v a u bokale očiju automobili k l i z e sporo
 na gumama inercije prodavac kestenja se b r z o ogrće
 dimom i nestaje ne vrativši k u s u r prolazniku
 kroz grane padaju p a h u l j e suđenih očiju
 s n e g upija zvuk bes ostavljenost r a z – um
 ligu šampiona drugove od piva bunila i ludila
 s n e g upija s v e

neko je ostavio ž u t i trag mokraće: piše duboka tačka
do zemlje s i v o koračam na oblaku iz kojeg kaplje crni s n e g
oksimoronski crn kao u oku sa druge strane t e l a
gde čekam tvoje neonske prste da me ožive
u b e l o.

DAN U MUSAVOJ ČAŠI

Stiska me gura glava pognuto
Kišno nebo dan u musavoj čaši plastične kiše
Koračati – sada ne nikako nipošto nikako
Vremena nema Budućnosti nimalo Morati sada
Biti uvek i raditi-ne-raditi u amplitudnim paralaksama
Amorfno se potiskuju lica U staklima autobusa
Migavci migavci migavci namiguju žuto
Na vlažnom pločniku isprskano razliveno
Ogledalo kiše Prsne svuda preko cipela i nogavica duginih boja
Ali napred je nazad napred je nazad

Svuda: Elitističke inteligencije postseksualnog tranzistora trule
Bezličnosti ali crna bomba kontra-smisla
Totalitarnog nereda neaktivnosti nereakcije nerada
kotrlja se Spretna niz ulicu Fitolj je zapaljen Za-Pa-Ljen
Centar Nervnog Sistema Centralnog Kompjutera Univerzuma
Eksplozira materiju gustina toplote odmah u big bang
I sve iz početka iznovistički

Voda korodira na fasadama Sivilo se cedi ka pločniku
Golubi proleću ispod kišobrana Inercija drži se za snopove
Svetlosti i iznenada u sliku uleću molekuli samoubice
Entropijska apokalipsa nestajanja umiranja nasilja gladi televizije
Gledam u mraku svetlost pretvorenu u linije
Poremećene brzinom naljutio se odlepio nije dobio da jede
I sada trči ulicom kao prazna šaka puna gneva

Ja sam šaka pružena visoko kroz nebo opasano
Metastazom antena usamljenici samotnjaci senke
Zagledani i smireni re-edukacija iz matriksa
Virtuelnih želja konzumacije i Crn od reklamnog smisla
Auditorijum izlazi na ulice Gluvog i umreženog grada
U erekciji raspadanja Replikanti, androidi, japiji, bankari,
Odela, kiborzi želje Ali sigurno nametnuto sigurno je nametnuto

sve: Snovima iz Nad-Sfere što zbunjujući sijaju parčice slobode
U zabezknute oči pred nedohvatljivošću onog kojeg nema

Izvan paralakse uvid u stvari je Jednostrano dvostran
(nad) stran sve istovremeno kao u ploči
na gramofonu vrti se u krug zvučanje sada sada sada sve je muzika
Pesma i glava ispod staklenog dlana noći u čijem srcu se probudila
Pobuna nije letela avionom 17 godina i zato uvek Hodala

Kraj se desio desio se kraj a na koncu kraja
svet na koncu tvrda savijena kičma zagledana u svet
Binarnog aparata kod kase super mega marketa
Bleska lasersko oko zablenuo zabrinuto za cash entry
Hodati U promrzlini džepova jedan dan u čaši praznog sveta
Ulice nagrizla jesenja vlaga Sve topi se

GROTESKOBA

Pečene krusifikse izložili oblikom grotesknih životinja
I trube celovito od rakije kroz noć zbivanja glave jadne
kao otopljen sneg razgolitila se m a g n a j a d n i c a
gomile i cvili kao da porađa neshvatljivost postmodernih
otvorenih mogućnosti za kopilad slepog galopa gluposti
za bauljičice ignorante mesojede krvnike ubice koljače
kataloge noževa revolvera poteza povučениh preko
preklanih svileno nežnih vratova neke
o č i
gledaju prikrajkom odakle se zgusnuo mrak u jauk
krik i plač gledaju kao iz drugoga sveta svetlo
svetim glasom vaspitane osvete ne može se nikuda dogurati
jer nema je otišla je odavno slepa je kao baba a to što
kažu da nije nikada je bilo i to je naštrikana spodoba kao pola
praseta prišili za jagnje i pustili da igra nad plamenom
a pljeskaju šakama lomačama krckaju zubima zlokobni našistički
s m e h
krezubi od glasnosti praznine glavama ugnežđeni
crvolikom pticom mržnje nadržavaju Njujork i London
i sve destinacije u predstavama nema glumaca draga publiko
vaš prostor prazan je kao šešir zaboravljen u bordelu
šarenih anđela gde On puši a ona jadnica cvili opuščima gluposti
i porazbijanim čašama a kerovi i mačke svinje i krave
p o l i p i m e d u z e

skakavci lignje delfini i keš-kredit jastozi obnevideli od neokapitalizma
krezubosti od zjapa zubala grickaju gric gric gric gric
polako kroz besplatani tanjir govana u pogledu spakovan
d a p o n a v l j a ja sam tvoj bog ne imaj ne ne ne ne ne
drugoga osim mene ne ne ne mene kad ste već prethodnog
pred pevaljkom proždrali i sad samo da podrignete smelo
jad beslovesnog beskraja nekoj deci da date oružje
i vaspitavate ih da igraju r a t a ta ta ta ta ta TA
samo nam to još nedostaje zbilja.

SLEPI-END

Strugotina poslednjeg skidanja pred silazak
Izlazak iz kože zatvorena duga ispod blaga nasrtljivac
Grubi grabi grabi grabi oblake životinjama pticama
Nevinim devojkama zavučena šaka u svetlost želja
Nema kuda da leti od kamenih krila vetrovita
Kuća pada padavinama se nagomilava novac za grob
Da bude lep i punoprazan i mekan kao poslednja
Topla reč imajući dovoljno vremena na prelazima
Pešaci štake štakori ružičati stomaci bureci podgojeni
Keš krediti jastozi kavijar žmirka pod oštricama
Šljokica kašičica progleda pohlepom hrane da jede
Halapljivac naslonjen na šank stvarnosti neki deda
Starac u sivom džemperu ispija da pivo ponudi
Stranputniku opijenom željom zasvetle brže vožnje
U očima protiv znakova označitelja simulakruma
Jeftinih jaja početak sveta omfalos falus pilji netremice
U vagine slinave venerične ambicije nedremanim okom
Nalepljene na plakate nalepnice sticker-kože zureće bilborde
Brzina prolazak gradom samo jedna kockica je dovoljna
Šljokicama žurbom pogledavanja mrak klubova drmusa se
Dimljivim prstima pipka u prolazu žvalavost balavaca
Nije znamenitost nego zamenitost sličica stvarnosti
Zanemlost danas rečito sipa magazinsko znanje
Informacija za bolju životnu volju posle klađenja
Svetsko prvenstvo portreta posisalo klaustrofobiju
Drugostranost lica šiba na svakom koraku čošak
Tabla korak čovek čorak poruka stomačna obmana
Obrasla lenjim šakama iščilelim iz grobova vapi
Kraj se neće desiti kraj se desio kraj je premontiran
Da sve bude slepi-end.